

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ * بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ * كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا
وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ * وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ * أَجَعَلَ الْآلِهَةَ
إِهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ * وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
يُرَادُ * مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ * أَ أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مَنْ ذَكَرِي بَلْ لَمَّا يَدُوُّوا عَذَابٍ * أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ * أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ * جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ * كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ * وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ * إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا كَذَّابِ
الرُّسُلِ فَحَقَّ عِقَابٌ * وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِمَّا هُمْ مِنَ فَوَاقٍ * وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَّلْ لَنَا قِطْنَا
قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ * اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ * إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ
مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ * وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ * وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ

الْحِطَابِ ﴿ص: ۲۰-۱﴾

(صاد سوگند به قرآن پُر اندرز * آری آنان که کفر ورزیدند در سرکشی و ستیزه اند * چه بسیار
نسلها که پیش از ایشان هلاک کردیم که [ما را] به فریاد خواندند و [لی] دیگر مجال گریز نبود * و
از اینکه هشدار دهنده ای از خودشان برایشان آمده در شگفتند و کافران می گویند این ساحری
شاید است * آیا خدایان [متعدد] را خدای واحدی قرار داده این واقعاً چیز عجیبی است * و
بزرگانشان روان شدند [و گفتند] بروید و بر خدایان خود ایستادگی نمایید که این امر قطعاً هدف
[ما] است * [از طرفی] این [مطلب] را در آیین اخیر [عیسوی هم] نشنیده ایم، این [ادعاء] جز
دروغ باقی نیست * آیا از میان ما قرآن بر او نازل شده است، [نه] بلکه آنان در باره قرآن من دو
دلند، [نه] بلکه هنوز عذاب [مرا] نچشیده اند * آیا گنجینه های رحمت پروردگار ارجمند بسیار
بخشنده تو نزد ایشان است * آیا فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن ایشان
است، [اگر چنین است] پس [با چنگ زدن] در آن اسباب به بالا روند * این سپاهک دسته
های دشمن در آنجا در هم شکستنی اند * پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب
[عمارت و] خرگاه ها تکذیب کردند * و ثمود و قوم لوط و اصحاب ایکه آنها دسته های مخالف

بودند * هیچ کدام نبودند که پیامبران را تکذیب نکنند، پس عقوبت سزاوار آمد * و اینان جز یک فریاد را انتظار نمی‌برند که هیچ [بجال] سر خاراندنی در آن نیست * و گفتند پروردگارا پیش از روز حساب بهره ما را [از عذاب] به شتاب به ما بده * بر آنچه می‌گویند صبر کن و داوود بنده ما را که دارای امکانات بود به یاد آور آری او بسیار بازگشت کننده بود * ما کوه‌ها را با او مُسَخَّر ساختیم، [که] شامگاهان و بامدادان خداوند را نیایش می‌کردند * و پرنندگان را از هر سو [بر او] گرد [آوردیم] همگی [به نوای دلنوازش] به سوی او بازگشت کننده بودند * و پادشاهیش را استوار کردیم و او را حکمت و کلام فیصله دهنده عطاء کردیم).

حمد و سپاس خدا بر نعمتهایش، و بزرگی بلایش

همانا برای کسی که دو دیده اش بیناست، بامداد روشن و هویداست، و امر قائم آل محمد ﷺ همانند خورشید در سینه‌ی آسمان آشکار گشته، برای حق طلب هیچ امر پوشیده‌ای در آن وجود ندارد.

و ای علمای شیعه، امروز کسی به سوی شما آمده است که او را می‌شناسید همانگونه که پسران خود را می‌شناسید و امر او با روایات صحیح آل محمد ﷺ بر شما پوشیده نمی‌باشند، آیا منکر آن می‌شوید که علمای یهود و نصاری (خداوند لعنتشان کند) هرگز تابع و پیرو محمد ﷺ نشدند، زیرا که ایشان ﷺ در کتابهایشان با اسم و صفت ذکر شده بود که از فاران خارج می‌شود، و با این امر آنان را محاجه نمی‌کنید؟! پس به کتابهایتان بازگردید و خود را مورد حساب قرار دهید.

همانا جدم رسول الله ﷺ بشارت مرا به شما داد، و مرا با نام و صفت در وصیت خویش ذکر کرد، و وصیت با اسناد صحیح که علمای شیعه در کتبشان، و آنچه که رسول الله ﷺ در بستر وفات به آن سفارش و وصیت فرمودند را ذکر کرده‌اند، آیا این مهمترین چیز نیست!

همانا به پدرانم ائمه دوازده گانه و به من و مهدیین از فرزندانم وصیت و سفارش کرده‌اند، و فرمودند: از ابی عبدالله از پدرانش از امیرمؤمنان علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله، در همان شبی که رحلت ایشان ﷺ واقع شد به علی علیه السلام فرمود: (ای ابا الحسن کاغذ و دواتی بیاور و حضرت رسول اکرم ﷺ وصیت خود را املاء فرمود و علی می‌نوشت تا بدین جا رسید و فرمود:

یا علی! بعد از من دوازده امام می باشند و بعد از آنها دوازده مهدی. پس تو یا علی اولین دوازده امام می باشی. و حدیث به درازا کشید تا اینکه فرمود: و چون وفات حسن عسگری برسد آن (خلافت) را به فرزندش (م ح م د) که مستحفظ شریعت و از جمله آل محمد ﷺ است تسلیم کند، و ایشان دوازده امامند. سپس بعد از او دوازده مهدی می باشند. پس وقتی که قائم العلیه را اجل دریافت، آنگاه امر (خلافت) را به فرزندش که اولین مهدیین است بسپارد، که برای او سه نام است، یک نامش مانند نام من، و نام دیگرش نام پدر من است و آنها عبد الله و احمد اند، و نام سوم او مهدی است و او اولین مؤمنان است). غیبت شیخ طوسی عربی ص ۱۵۰ و متن عربی و فارسی ص ۳۰۰ - بحار الأنوار ج ۵۳ ص ۱۴۵

از ابی عبدالله العلیه فرمودند: (همانا بعد از قائم العلیه دوازده مهدی از فرزندان حسین العلیه می باشند). غیبت شیخ طوسی ص ۳۸۵ - بحار الأنوار ج ۵۳ ص ۱۴۸ - البرهان ج ۳ ص ۳۱۰

در بحار الأنوار: به امام صادق العلیه عرض کردم: (ای فرزند رسول الله من از پدرتان شنیدم که فرمودند: بعد از قائم دوازده مهدی می باشند! حضرت فرمودند: پدرم فرمودند: دوازده مهدی و نفرمودند دوازده امام، ولیکن آنان قومی از شیعیان ما هستند که مردم را به شناخت حق و محبت ما دعوت می کنند). بحار الأنوار علامه مجلسی ج ۹۹ ص ۲۲۷ - ۲۲۸

از امیر المؤمنین العلیه در خبری طولانی فرمودند: (همانا اول آنان از بصره و آخر آنان از ابدال می باشد). بشارة الإسلام ص ۱۴۸

امام صادق العلیه در خبری طولانی در ذکر نامهای اصحاب قائم العلیه فرمودند: (... و از بصره احمد...). بشارة الإسلام ص ۱۸۱

امام باقر العلیه فرمودند: (برای قائم دو نام است؛ نامی آشکار و نامی پنهان، نام آشکار محمد و نام پنهان احمد می باشد). کمال الدین ج ۲ ص ۶۵۳ ب ۵۷

و از امام باقر العلیه در ذکر صفات مهدی اول می فرمایند: (... داری ابروان پیوسته، چشمانش در چهره اش فرو رفته و در صورتش اثری است). إلزام الناصب ج ۱ ص ۴۱۷

اهل بیت ﷺ شما را از نام، محل سکونت و صفتم با خبر ساختند؛ آیا بر شما پوشیده و پنهانم؟ ولیکن:

﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَأَتَانِي رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ مَوْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ﴾. هود: ۲۸

(گفت ای قوم من، به من بگویید اگر از طرف پروردگام حجتی روشن داشته باشم و مرا از نزد خود رحمتی بخشیده باشد که بر شما پوشیده است آیا ما [باید] شما را در حالی که بدان اکراه دارید به آن وادار کنیم).

همانا گذشتگان شما، پدرانم را از حق خویش راندند و در حق امیر المؤمنین علیه السلام گفتند: او به حکومت و مُلک چشم دوخته است؛ زیرا از حق خویش دفاع کرد و او را به مسخره گرفتند و خون به جگرش کردند، و به آنان فرمود: علی را به حکومت رانی بی دوام چه نسبتی است؟ و من نیز به شما می گویم: مرا به حکومت رانی بی دوام چه نسبتی است؟ اما من مأوموم و صبر پیشه می کنم همانطور که ایشان علیه السلام صبر کردند تا اینکه خداوند رحمان اذن به امرم دهد. پدران نیکوکارم در ذکر پدرم امام محمد بن الحسن علیه السلام و من کوتاهی نکردند و به فضل و منت الهی بر من، مرا در دعای خویش فراموش نکردند.

امام رضا علیه السلام می فرمایند: (خدایا دفع کن بلا را از ولی و خلیفه ی خودت.... خدایا، مایه ی چشم روشنی و خوشحالی امام زمان را در او و خانواده و فرزندش و ذریه و تمام پیروانش فراهم فرما). مفاتیح الجنان ص ۶۱۸

اگر مرا نمی شناسید من پسر حسن ابن علی ابن ابی طالب، سبط پیامبر اسیر و گروگان شده هستم؛ وای بر کسی که در برابرم بایستد و لعنت بر کسی که با من دشمنی نماید، یارانم بهترین یاورانند؛ زمین از راه رفتن آنها بر خود افتخار می کند، و فرشتگان آنها را در بر می گیرند، و اولین دسته ای خواهند بود که روز قیامت وارد بهشت می شوند، به خدای بزرگ مرتبه سوگند و قسم به یس و طه و محکمات و کهیعص و حمعسق و آن سوگند بزرگ - الم - به درستی آنان همان فرقه ی رستگار و امت محمد صلی الله علیه و آله به حق و راستی هستند؛ امر کنندگان به معروف و نهی کنندگان از منکر می باشند، زیرا که به حاکمیت خدا بر روی زمینش بر خلاف دیگران اقرار می کنند. فتنه ها در آنان اثری ندارند زیرا غریبال گشته اند همانگونه که دانه از کشتزار جدا می شود، آنان راهبان در تاریکی شب و شیرهای در روشنایی روز هستند. کارزار کننده گان دلاور در راه خدا که در راهش ملامت هیچ ملامتگری در آنان اثر ندارد، خوردن نان جو و خوابیدن در مکانهای حقیر را

به همراه سلامتی و مصونیت دین خویش ترجیح می دهند، مرگ در راه ولایت به اهل بیت علیهم السلام را شیرین تر از غسل می بینند، پس خوشا به حالشان و چه خوش سرانجامی دارند.

اما بعد . . .

شما ای شیعیان امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب بر اساس ادعای تشیعی که می کنید، همانا حجت رسا و کامل از سوی خداوند و بواسطه ی من بر شما اقامه شد، و اینکه من صراط مستقیم بسوی بهشت های پر نعمت هستم، پس هر کس با من همراه شود نجات یافت، و هر کس با من مخالفت کند هلاک می گردد؛ و این آخرین هشدار از خدا و از امام مهدی علیه السلام می باشد، و بعد از آن چیزی جز آیت عذاب و خفت و خواری در دنیا نخواهد بود، و کسی که به این دعوت ملحق نشود در آخرت به جهنمی در می آید و چه بد منزلگاهی است.

خداوندا فرمودی: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهًا مَّعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾. النمل: ۶۲

(یا [کیست] آن کس که درمانده را چون وی را بخواند اجابت می کند و گرفتاری را برطرف می گرداند و شما را جانشینان این زمین قرار می دهد آیا معبودی با خداست چه کم پند می پذیرید). و من آن درمانده و در راه مانده و یتیم و مستمند هستم، پس با فضل و رحمت و بخشش ابتدائی خویش مرا اجابت کن! ای اجابت کننده ی دعای درماندگان.

خداوندا طلب یاری و پیروزی بر دشمنان و دشمنان خود می کنم پس یاری و پیروزم گردان! که قدرتی بدون کمک و یاری تو نیست ای خداوند منزّه.

و با نام امام محمد بن الحسن المهدی علیه السلام اعلام می دارم که، هر کس به این دعوت ملحق نشود و با وصی امام مهدی علیه السلام بعد از ۱۳ رجب ۱۴۲۵ ه.ق (خرداد ماه ۱۳۸۳ ه.ش) اعلان بیعت نکند، او:

۱- از ولایت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام خارج گشته و با آن حال، [جهنم] چه ورودگاه بدی برای واردان است، و تمام اعمال عبادی اش باطل است، پس نماز، روزه، حج و زکات بدون ولایت قابل قبول نیست.

۲- رسول الله محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله از تمام کسانی که خود را به ایشان (سادات) نسبت می دهند، اما به این دعوت ملحق نمی شوند، برائت می جویند.

﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾. النمل:

۸۲

(و چون قول [عذاب] بر ایشان واجب گردد، جنبنده ای را از زمین برای آنان بیرون می آوریم که با ایشان سخن گوید، که مردم [چنانکه باید] به نشانه های ما یقین نداشتند).

* * *

بقیة آل محمد علیهم السلام

مرکن شدید سید احمد الحسن علیه السلام

وصی و فرستاده‌ی امام مهدی علیه السلام برای همه‌ی مردم

مؤید به جبرائیل، مسدد به میکائیل و منصور به اسرافیل

(ذمیریه‌ی آنان نسلی امر نسل دیگر است و خداوند شنوای داناست)

۱۳/شوال/۱۴۲۵ هـ. ق

هفته‌ی دوم خرداد ماه/۱۳۸۳ هـ. ش